

PORTIA NELSON: VIIDEN LYHYEN LUVUN MITTAINEN ELÄMÄNKERTA

Luku 1

Kävelen pitkin katua. Jalkakäytävässä on syvä aukko. Putoan siihen. Olen hukassa. Olen avuton. Se ei ollut minun syytäni. Kestää ikuisuuden löytää tie ulos aukosta.

Luku 2

Kävelen pitkin katua. Jalkakäytävässä on syvä aukko. Teeskentelen, että en näe sitä. Putoan taas. En voi uskoa, että olen tässä samassa paikassa. Mutta se ei ole minun syytäni. Kestää vieläkin pitkän aikaa päästä ylös.

Luku 3

Kävelen pitkin samaa katua. Jalkakäytävässä on syvä aukko. Näen sen. Putoan silti. Se on tapa. Mutta silmäni ovat auki. Tiedän missä olen. Se on minun syytäni. Pääsen heti ylös.

Luku 4

Kävelen pitkin samaa katua. Jalkakäytävässä on syvä aukko. Kävelen sen ympäri.

Luku 5

Kävelen pitkin toista katua.